

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/99/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613010240
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2013:1613010240.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Danicou Veselovskou v trestnej veci obžalovaného Q. B. stíhaného pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a iné na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31. októbra 2013 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Q. B., nar. XX. XX. XXXX v O., trvale bytom S. XX, W., prechodne bytom P. D. XX, nezamestnaný,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 22. 07. 2011 v čase okolo 20.00 hod. v garáži patriacej k rodinnému domu na adrese P. D. XX v W. spolu s ďalšou trestne zodpovednou osobou odcudzili poškodenému Q. Z. legálne držanú guľobrokovú kozlicu, Zbrojovka Brno, typ: ZH 104, cal. 7x57 R/12, výr. číslo: XXXXXX/XXXXXX, a 2 ks nábojov poloplášť cal. 7x57 R, pričom uvedená zbraň, kategórie C, podlieha v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive ohlasovacej a evidenčnej povinnosti, obžalovaný nie je držiteľom zbrojného preukazu a uvedenú zbraň a strelivo neskôr obaja predali doposiaľ nezistenej osobe, čím poškodenému Q. Z. spôsobili škodu vo výške 302,10 €,

t e d a

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, a spôsobil tak malú škodu,
- spoločným konaním si zadovážil a držal strelivo a strelnú zbraň bez povolenia,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Zároveň sa zrušujú výroky o treste trestného rozkazu Okresného súdu Skalica sp.zn. 4T/132/2011 zo dňa 23. 01. 2012 a trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp.zn. 3T/123/2011 zo dňa 10. 08. 2011 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona k trestu zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere 2 (dva) roky.

o d ť o v o d n e n i e :

Obžalovaný Q. B. na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný, preto súd vykonal dokazovanie.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom obžalovaného Q. B., výsluchom svedkov Q. Z., H. V., A. F., J. Z. O., Q. T., B. H. a E. B., podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy a zistil nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný Q. B. poprel akúkoľvek manipuláciu so zbraňou poškodeného s tým, že ju v inkriminovaný deň u poškodeného videl, avšak nie u poškodeného, ale uňho v garáži. Prišiel za ním poškodený spolu s H. V. za účelom zabezpečenia odvozu prípadného úlovku z pytliačenia. Obžalovaný oboch pozval do garáže, kde im ponúkol víno. Poškodený bol podgurážený, už keď k obžalovanému prišiel. V garáži sa niečo popilo, robili rámus, ktorý ukončila družka obžalovaného. Prišla dole a poslala ich preč. Oni odišli. Obžalovaný potom išiel domov, vlastne bol doma celú noc až do rána. Na druhý deň ráno prišiel Q. Z., že sa mu stratila pištoľ.

Svedok Q. Z. uviedol, že s obžalovaným B. a odsúdeným V. sa v ten deň videli v pohostinstve, poškodený mal vypité už v tom čase. Obžalovaný, ktorý vedel, že poškodený má strelnú zbraň, mu predstavil odsúdeného H. V. s tým, že má skúsenosti so zbraňami a vie mu ju nastaviť. Následne išli všetci traja k poškodenému domov, kde sa dohodli, že pôjdu k obžalovanému B. do garáže, pretože on mal pri dome záhradu a u poškodeného sa to nedalo dobre namieriť. Poškodený prišiel k B. do garáže, zbraň mal v ruksaku. Obžalovaný aj odsúdený V. tam už boli. Poškodený si vypil a aj si zdriemol. Zobudil sa asi o 3.00 hod. v garáži na zemi, nikto iný tam nebol. Zobral bicykel a išiel domov, ruksak ani zbraň tam neboli.

Svedok H. V., ktorý bol za skutok, ktorý je predmetom tohto konania, právoplatne odsúdený, využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku zápisnicu o výpovedi svedka, ktorý na hlavnom pojednávaní využil svoje právo odprieť výpoveď podľa § 130, možno prečítať len za predpokladu, že bol pred výsluchom, ktorého sa zápisnica týka, o svojom práve odprieť výpoveď riadne poučený a výslovne vyhlásil, že toto právo nevyužíva, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona.

Výkladom tohto zákonného ustanovenia súd dospel k záveru, že výpoveď H. V. z prípravného konania, kedy mal procesné postavenie obvineného a bol riadne poučený podľa § 130 Trestného poriadku a právo odprieť výpoveď nevyužil, možno na hlavnom pojednávaní prečítať. Požiadavka zákona, aby bol predchádzajúci výsluch vykonaný zákonným spôsobom, je splnená z dôvodu, že výsluch obvineného je neodkladným úkonom, preto nie je reálne a právne možné, aby bol vykonaný kontradiktórne. Súd nezistil žiadne dôvody na to, aby ignoroval usvedčujúci dôkaz vo vzťahu k obžalovanému B. - t.j. výpoveď obvineného Prokeša z prípravného konania, len preto, že sa zmenilo procesné postavenie H. V.. Ak by sa takýto postup stal obvyklou súdnou praxou, smeroval by pravdepodobne k takým výstupom trestného konania, že osoba, ktorá sa v prípravnom konaní priznáva k trestnému činu a spolupracuje s

orgánmi činnými v trestnom konaní, bude odsúdená, avšak trestné stíhanie toho, kto je páchatelom označený ako spolupáchateľ, skončí zastavením či oslobodením spod obžaloby v dôsledku „dôkaznej núdze“. Na základe týchto úvah súd dospel k záveru, že je povinný prečítať výpoveď H. V. z prípravného konania a hodnotiť ju voľne ako každý iný dôkaz. Tento právny názor podporuje uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Tdo 4/2011 publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR pod č. R 14/2012, podľa ktorého:

Svedok, ktorý bol skôr obvinený, resp. je obvinený z účasti na trestnom čine obvineného, vo veci ktorého vypovedá, má vždy právo odmietnuť výpoveď podľa § 130 ods. 2 Trestného poriadku, a to aj vtedy, ak sa trestné stíhanie proti nemu vedie alebo viedlo samostatne. Ak svedok toto svoje právo využije, jeho skoršiu výpoveď nemožno pre dikciu § 263 ods. 3 písm. c) Trestného poriadku prečítať na hlavnom pojednávaní.

Predchádzajúcu výpoveď takéhoto svedka na hlavnom pojednávaní, je však možné prečítať na hlavnom pojednávaní len podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku za podmienky, že svedok bol pred výsluchom, ktorého sa zápisnica týka o svojom práve odoprieť výpoveď riadne poučený a výslovne vyhlásil, že toto právo nevyužíva a ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku.

Odsúdený H. V. v prípravnom konaní uviedol, že okolo 19.00 hod. spolu s Q. B. išli k Q. Z. domov, kde obžalovaný vyzval poškodeného, aby išli na poľovačku. Tento bol tak opitý, že nechcel nikam ísť. Vtedy obžalovaný H. V. povedal, že pod zámienkou poľovačky zoberú poškodenému zbraň, a keďže je strašne opitý, nebude si nič pamätať. Poškodený nakoniec s poľovačkou súhlasil s tým, že sa stretnú o pol hodiny v garáži obžalovaného. Tam obžalovaný do poškodeného nalial celú fľašu vína. Poškodený priniesol zbraň v zelenom vojenskom vaku. Poškodený dal obžalovanému do ruky zbraň a zaspal. H. V. ukryl zbraň u A. F., obžalovaný ho čakal pred O., a spoločne sa asi o 01.00 hod. vrátili do garáže obžalovaného. Poškodený sa prebral a obžalovaný doňho nalial ďalšiu fľašu vína a povedal mu, že zbraň vyčistí a ráno mu ju dá. Poškodený nasadol na bicykel a odtackal sa domov. O tri dni obžalovaný informoval svedka, že zohnal kupca na zbraň A. (B. H.) a inštruoval ho, kam má zbraň priniesť. Stretli sa s A. pri kaštieli v W., naložili zbraň do jeho auta a odišli. O hodinu sa stretli pri krčme, kde mu A. dal 80 €, koľko mal z toho obžalovaný, nevie.

Svedok A. F. uviedol, že od H. V. dostal SMS, že za dverami má balíček. Svedok mal pred bytom zelený vak, ktorý dal do vnútra do bytu. Vo vaku sa nachádzala dlhá strelná zbraň. Pár dní bola uňho v byte, potom si ju H. V. zobral. K zbrani mu povedal, že bol aj s B. u starého pána v garáži a, a že nejako to odtiaľ zobrali.

Svedok B. H. poprel sprostredkovanie predaja zbrane, v jednej z výpovedí z prípravného konania uviedol, že H. V. a obžalovaný mu v roku 2011 ponúkli na predaj kozlicu. Nakoľko zistil, že patrí jeho kamarátovi Q. Z., odmietol s tým, aby hľadali iného kupca.

Svedkyňa J. Z. O., sestra obžalovaného, uviedla, že v ten večer jej volala družka obžalovaného Q. T., že v garáži hrá hlasno hudba a robia tam bordel, aby jej prišla pomôcť ich povyhadzovať. Nakoľko volala opakovane, svedkyňa asi o 22.30 hod. išla smerom k ich domu, kde videla vychádzať dvoch ľudí, ktorým povedala, nech sa tam už viac neukazujú. Tie osoby poznala z videnia zo W., jeden je alkoholik a druhý narkoman, mená nevie. Jeden si viezol bicykel a druhý mal niečo prehodené cez ruku. Do garáže nešla.

Svedkyňa Q. T., bývalá družka obžalovaného, uviedla, že dňa 22. 07. 2011 u nich v garáži boli s Q. dve podivné existencie, púšťali nahlas hudbu a robili tam bordel, deti nemohli spať. Opakovane Q. povedala, aby to ukončil, on však nič neurobil. Volala jeho sestru J., aby si prišla domov spraviť poriadok, ona prišla a oni dvaja odišli. Videla ich odchádzať, nepamätá si, či mali niečo v ruke. Jeden bol totálne opitý, ten mal bicykel. Toho druhého pozná ako narkomana. Na druhý deň prišiel ten starší, že hľadá Q. alebo toho druhého, lebo ten soplák mu ukradol zbraň.

Otec obžalovaného E. B. potvrdil, že dňa 22. 07. 2011 mal jeho syn Q. v garáži nejakú spoločnosť, pili tam a fajčili. Boli asi traja. Keď odišli, svedok išiel do garáže pozrieť, či tam nie sú nejaké špaky, zamkol a išiel spať. Nevidel ich odchádzať. V garáži vtedy ani inokedy žiadnu zbraň nevidel. Týchto ľudí

nepoznal. Na druhý deň ráno prišiel nejaký pán na bicykli a pýtal si Q., s ktorým aj hovoril. V garáži nie je nainštalované svetlo, oni si svietili kahancom.

Zo správy OR PZ Malacky, OPP, Evidencia zbraní a streliva vyplýva, že zbraň uvedená vo výrokovvej časti tohto rozsudku je zbraňou kategórie C, od 24. 07. 2011 je evidovaná ako odcudzená, jej posledným držiteľom bol Q. Z.. Obžalovaný nie je držiteľom zbrojného preukazu.

Z odborného vyjadrenia je zrejmé, že hodnota predmetnej zbrane k 22. 07. 2011 bola 300 € a hodnota 2 ks nábojov bola 2,10 €.

Z ďalších listinných dôkazov súd poukazuje na zbrojný preukaz poškodeného, správy o povesti obžalovaného, odpis registra trestov, spisy a rozhodnutia Okresného súdu Malacky sp.zn. 3T/123/2011, 3T/62/2012, 3T/147/2010 a 0T/34/2011.

Súd vyhodnotil dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach a dospel k záveru, že obhajobu obžalovaného a svedecké výpovede jeho rodinných príslušníkov poskytujúcich mu alibi vyvracajú dva priame dôkazy, a to výpovede svedkov H. V. a Q. Z., tiež výpoveď svedka A. F., a podporne i prečítaná svedecká výpoveď B. H.. Obhajoba obžalovaného spočívala v tom, že u poškodeného doma vôbec nebol, celý čas bol doma a poškodený odišiel aj so zbraňou a pod vplyvom alkoholu spolu s H. V. okolo 23.30 hod. Jeho verziu potvrdzujú jeho otec, sestra a bývalá družka. Naproti tomu svedok H. V. popísal pohnútky obžalovaného, jeho stratégiu, i to, že počas pobytu poškodeného v garáži obžalovaného obaja páchatelia odcudzenú zbraň odniesli z garáže za účelom jej dočasného úkrytu u A. F., od ktorého ju o 3 dni na základe inštrukcií od obžalovaného H. V. vzal a spoločne ju odovzdali B. H. za odplatu. Hodnotiac vierohodnosť výpovede H. V. súd prihliadal na to, že jeho verzia korešponduje s výpoveďou poškodeného Q. Z., A. F. i prečítanou výpoveďou B. H.. Svedok A. F., ktorý je priateľom odsúdeného H. V., vypovedal aj v prípravnom konaní v jeho neprospech, a nie sú žiadne indicie, že vypovedal nepravdivo. Okrem faktu, že zbraň poškodeného sa k nemu informáciu aj o tom, že H. V. a obžalovaný zbraň odcudzili starému pánovi, čo tiež zodpovedá výpovedi poškodeného aj H. V.. Priamym usvedčujúcim dôkazom je aj výpoveď poškodeného Q. Z.. Súd dospel k záveru, že samotný fakt, že poškodený bol v čase skutku vo vysokom stupni opitosti, sám osebe nečiní jeho výpoveď nevierohodnou, keď jeho výpoveď je racionálna, logická a zodpovedá faktom preukázaným inými dôkazmi. Inými slovami, výpoveď poškodeného, svedka H. V. a svedka A. F. navzájom korešpondujú a logicky do seba zapadajú. Výpovede rodinných príslušníkov súd nepovažuje a priori za klamlivé, avšak vzhľadom na okolnosti skutku môžu byť časovo nepresné a informácia sestry a družky obžalovaného o tom, že poškodeného videli odchádzať aj so zbraňou, mohla byť vzhľadom na ich pomer k obžalovanému, faktickú možnosť a odstup času, týmto podsunutá. Hodnotiac výpovede blízkych osôb obžalovaného vo vzájomných súvislostiach s ostatnými dôkazmi súd dospel k záveru, že tieto nie sú spôsobilé vyvrátiť usvedčujúce dôkazy. Súd prijal záver, že obhajoba obžalovaného bola v celom rozsahu vyvrátená výpoveďami svedkov H. V., Q. Z. a A. F. a skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete.

Na základe zbrojného preukazu poškodeného bola zbraň identifikovaná ako guľobroková kozlica, Zbrojovka Brno, typ: ZH 104, cal. 7x57 R/12, výr. číslo: XXXXXX/XXXXXX, ktorá je zbraňou, kategórie C, a podľa § 6 ods. 2 č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive podlieha ohlasovacej a evidenčnej povinnosti. Obžalovaný tým, že spolu s odsúdeným H. V. si túto zbraň a dva náboje do nej zadovážili a bola v ich faktickej dispozícii za konkrétnym účelom, naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona. Obžalovaný si zbraň a strelivo zadovážil spoločne s odsúdeným bez súhlasu vlastníka, spolu sa jej zmocnili a nakladali s ňou ako s vlastnou, čo je potrebné so zreteľom na hodnotu zbrane a streliva určenú odborným vyjadrením právne kvalifikovať ako prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný sa týchto trestných činov dopustil v jednočinnom súbahu.

Zavinenie obžalovaného súd vyhodnotil pri zločine nedovoleného ozbrojovania ako nepriamy úmysel v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona, nakoľko primárne obžalovaný chcel porušiť záujem chránený zákonom na ochrane majetku, tzn. prečin krádeže spáchal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaný Q. B. má v registri trestov 8 záznamov, prvé 4 sú zahladené. Je nezamestnaný.

Z pripojených spisov vyplýva, že aktuálneho skutku sa obžalovaný Q. B. dopustil skôr, ako mu boli doručené trestné rozkazy za iné trestné činy. Preto bolo potrebné skúmať, ktoré trestné činy sú v súbehu s aktuálnou trestnou činnosťou obžalovaného, a ktoré sú recidívou.

Súbeh trestných činov je daný vtedy, ak na časovej osi na seba skutky nadväzujú bez toho, aby bol medzi nimi vyhlásený odsudzujúci rozsudok, resp. obvinenému doručený trestný rozkaz. Ak jednotlivé trestné činy časovo oddeľuje vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku, trestné činy spáchané po vyhlásení rozsudku (doručení trestného rozkazu obvinenému) sú recidívou. Za všetky zbíhajúce sa trestné činy (súbeh) za predpokladu, že za časť trestnej činnosti bol páchatel právoplatne odsúdený, je potrebné uložiť súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona.

Súd zistil, že vo viacčinnom súbehu s aktuálnymi trestnými činmi obžalovaného je prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp.zn. 3T/123/2011. Tento bol obžalovanému doručený dňa 27. 09. 2011 (skutok sa stal 05. 05. 2011). Obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Aktuálny skutok je tiež v súbehu s trestným činom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za ktorý bol obžalovaný odsúdený Okresným súdom Skalica pod sp. zn. 4T/132/2011 trestným rozkazom zo dňa 23. 01. 2012. V tomto prípade súd upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na odsúdenie Okresným súdom Malacky sp.zn. 3T/123/2011.

Ďalšie odsúdenia vykázané v registri trestov, a to odsúdenia Okresného súdu Malacky sp.zn. 0T/34/2011 a 3T/62/2012 sú za skutky, ktorých sa obžalovaný dopustil potom, ako mu bol dňa 27. 09. 2011 doručený trestný rozkaz 3T/123/2011, preto sú vo vzťahu k tomuto trestnému rozkazu recidívou a pri úvahách o uložení súhrnného trestu ich súd nezohľadňoval.

Z uvedených skutočností súd vychádzal pri úvahách o druhu a výmere trestu a pri zisťovaní počtu a závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona. Z dôvodu, že obžalovanému bolo potrebné uložiť podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest za trestné činy, z ktorých jeden je zločinom, bolo potrebné postupovať podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého sa zvyšuje horná hranica najprísnejšej trestnej sadzby zbíhajúcej sa trestnej činnosti o ?. Najprísnejším zákonným ustanovením je § 294 ods. 2 Trestného zákona, ktorá je 3 až 8 rokov a po zvýšení hornej hranice je trestná sadzba 3 roky až 10 rokov a 8 mesiacov, v rámci ktorej súd ukladal trest za celú zbíhajúcu sa trestnú činnosť. U obžalovaného nie sú dané žiadne poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 Trestného zákona. Obžalovaný spáchal viac trestných činov, preto by bola daná priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. Z dôvodu, že obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest v sadzbe zvýšenej podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, čoho dôvodom bol viacčinný súbeh trestných činov, ustálenie priťažujúcej okolnosti spočívajúcej v spáchaní viacerých trestných činov by bolo v neprospech obžalovaného vzaté do úvahy dva razy, čo je v rozpore so zásadou ne bis in idem (nie dvakrát o tom istom). Preto súd nepričítal obžalovanému žiadnu priťažujúcu okolnosť. Pri úvahách o druhu trestu bol súd viazaný ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, kedy bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest vo výmere 5 mesiacov. Z tohto dôvodu i so zreteľom na osobu obžalovaného, ktorého register trestov svedčí o jeho sklonoch k trestnej činnosti rôzneho druhu, boli úvahy o uložení podmieneného trestu odňatia slobody bezpredmetné. Vychádzajúc z kritérií uvedených v § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona súd dospel k záveru, že vzhľadom na absenciu poľahčujúcich okolností, postoj obžalovaného k trestnej činnosti a následok, ktorý doposiaľ nebol zmiernený, nie je primerané uložiť obžalovanému trest na spodnej hranici trestnej sadzby. Prihliadajúc na závažnosť protiprávneho konania obžalovaného a jeho možnosti nápravy súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 4 roky bude pre splnenie výchovnej, represívnej i preventívnej funkcie trestu primeraný. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výroky o treste predchádzajúcich súdnych rozhodnutí a všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ktoré zrušením stratili podklad. Trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp.zn. 4T/132/2011 bolo podľa § 44 upustené od uloženia súhrnného trestu. Logickým a gramatickým výkladom príslušných ustanovení Trestného zákona a § 165 ods. 1 Trestného poriadku súd dospel k záveru, že aj výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu je výrokom o treste, preto bolo potrebné

zrušiť aj tento výrok. Zo zrušeného výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp.zn. 3T/123/2012 bol do výroku o treste prevzatý trest zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere 2 roky. Obžalovaný Q. B. bol pred spáchaním spoločne posudzovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, a to vo veci Okresného súdu Malacky sp.zn. 3T/147/2010, toto odsúdenie však bolo amnestované s účinkami zahľadania. Súd však bral do úvahy osobu obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti aj po výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, preto súd dospel k záveru, že účel trestu možno lepšie dosiahnuť v prísnejšom režime, preto ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V adhéznom konaní si poškodený uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 300 € titulom odcudzenia zbrane. Nakoľko výška nároku bola preukázaná odborným vyjadrením a priznaním nároku nebránili žiadne prekážky, súd zaviazal obžalovaného k náhrade škody v tejto výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Malacky.